

prima instanță, Judecătoria Vulcănești
judecător: I. Botezatu
instanța de apel, Curtea de Apel Comrat
judecători: G. Colev, A. Curdov, M. Galupa

dosarul nr. 2ra-2118/2017

ÎN C H E I E R E

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Departamentul Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva Tatiane Gulevici cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 15 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Vulcănești din 21 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 13 aprilie 2016, Departamentul Poliției de Frontieră a MAI al Republicii Moldova (ulterior reorganizat în Inspectoratul General al Poliției de Frontieră) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Gulevici cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 116/ps din 31 mai 2012, emis de directorul general al Serviciului Grăniceri al RM, Gulevici Tatiana a fost încadrată în serviciul militar prin contract și numită în funcția de inspector-inferior al punctului de trecere a frontierei de stat "Cișmichioi" al Direcției regionale supraveghere și control a frontierei de Stat "Vulcănești", cu acordarea gradului militar primar pentru efectivul de subofițeri .

La 04 iunie 2012 între Serviciul Grăniceri și Gulevici Tatiana a fost încheiat Contractul de îndeplinire a serviciului militar prin contract.

La 28 decembrie 2011 Serviciul Grăniceri a fost reorganizat în Poliția de frontieră. Conform art. 60 alin. (2) al Legii nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, Poliția de Frontieră a devenit succesorul misiunii, funcțiilor, atribuțiilor, drepturilor și obligațiilor Serviciului Grăniceri.

Ulterior, prin ordinul nr. 106 din 04 iunie 2012 pârâtul a fost inclus în listele efectivului Serviciului Grăniceri și la toate tipurile de aprovizionare.

Este de menționat că pentru funcția în care a fost numită Gulevici Tatiana, este prevăzut un curs de instruire, aceasta, prin ordinul șefului interimar a Direcției regionale nr. 106 din 04 iunie 2012, a fost detașată la Centrul de Instruire, pentru urmarea cursurilor de instruire specială, pentru perioada 04 iunie 2012 – 22 octombrie 2012.

Ulterior la 02 iulie 2012, prin ordinul nr. 11/ps Gulevici Tatiana a fost numită în funcția de inspector al secției control de frontieră “Cișmichioi” al Direcției regionale “Vulcănești”.

La 19 septembrie 2013, Gulevici Tatiana a înaintat angajatorului un raport, prin care a solicitat să fie eliberată din serviciu prin transfer într-o altă autoritate publică (Inspectoratul de Poliție „Vulcănești”).

Astfel, la 01 octombrie 2013 prin ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 1053/ps din 01 octombrie 2013 Gulevici Tatiana a fost eliberată din serviciu, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (1) lit. d) (transfer într-o altă autoritate publică) al Legii nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră.

La 07 octombrie 2013 prin ordinul nr. 1104/ps a fost modificat ordinul nr. 1053/ps din 01 octombrie 2013 în care a fost adăugată mențiunea cu privire la restituirea cheltuielilor pentru instruire de către Gulevici Tatiana ca urmare a încheierii studiilor la Centrul de Instruire.

Notează reclamantul că, reieșind din faptul că, Gulevici Tatiana și-a îndeplinit serviciul în Poliția de Frontieră o perioadă de doar 485 zile din cei 5 ani obligatorii, aceasta urmează să restituie în bugetul de stat cheltuielile pentru instruirea sa la Centrul de Instruire Ungheni în mărimea calculului efectuate prin împărțirea sumei cheltuielilor generale la perioada aflării în serviciu, ceea ce constituie suma de 5 243,67 lei.

Menționează reclamantul că în scopul prevenirii unui eventual litigiu și soluționării cauzei pe cale amiabilă, în adresa Tatianeii Gulevici, a expediat la 29 aprilie 2015 somația nr. 35/22-846 privind restituirea benevolă a cheltuielilor suportate pentru instruirea acesteia în instituția de învățământ de profil în mărime de 5 243, 67 lei, informând-o că, în caz contrar, Departamentul Poliției de Frontieră, va înainta acțiune în instanța de judecată pentru încasarea prejudiciului material.

Suplimentar față de cele expuse anterior reține reclamantul că, pînă în prezent suma datorată nu a fost achitată.

În drept reclamantul și-a întemeiat acțiunea în temeiul art. 7, 85 alin. (1) lit. i), 166-168 Codul de procedură civilă a Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) pct. 13) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992; art. 1 alin. (2), art. 39 alin. (11), art. 56 și art. 60 alin. (2) din Legea cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28 decembrie 2011 și art. 35 alin. (11) al Legii nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor.

Cere reclamantul Departamentul Poliției de Frontieră a MAI al Republicii Moldova (ulterior reorganizat în Inspectoratul General al Poliției de Frontieră) încasarea din contul Tatianeii Gulevici în beneficiul său a cheltuielilor suportate pentru instruire în mărime de 5 243, 67 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Vulcănești din 21 noiembrie 2016 cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră a MAI al RM împotriva Tatianeii

Gulevici cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 30 noiembrie 2016, Departamentul Poliției de Frontieră a MAI al RM a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 15 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 21 noiembrie 2016.

La 10 iulie 2017, Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 161).

La 12 septembrie 2017, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 11 septembrie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 15 iunie 2017, în termen, în cazul în care copia deciziei motivate a fost expediată părților la 10 iulie 2017, iar la materialele cauzei se regăsește dovada recepționării acesteia de către recurent la 12 iulie 2017.

În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a indicat că, consideră decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, ca neîntemeiate deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

A mai indicat că, Gulevici Tatiana nu a fost transferată sau delegată în cadrul aceleiași entități, dar la 19 septembrie 2013 a înaintat angajatorului un raport prin care a solicitat eliberarea din serviciu în legătură cu transferul într-o altă autoritate publică

Mai mult ca atât, afirmă că în conținutul ordinului cu privire la eliberarea din serviciu este indicat și faptul că Gulevici Tatiana a urmat cursurile de instruire inițială în perioada 04 iunie 2012-22 octombrie 2012, precum și faptul că este eliberată din funcția deținută, cu restituirea cheltuielilor aferente pregătirii sale proporțional cu perioada rămasă până la 5 ani.

A mai invocat că, la judecarea cauzei instanțele eronat au stabilit că Inspectoratul de Poliție Vulcănești și Departamentul Poliției de Frontieră sunt subdiviziuni ale aceleiași autorități publice centrale ale Ministerului Afacerilor Interne și astfel Gulevici Tatiana nu are obligația de a restitui cheltuielile pentru instruirea sa, Centrului Național de instruire al Colegiului Național de Grăniceri.

Or, necătând la faptul că aceste două instituții sunt în subordinea aceluiași minister, acestea sunt două entități distincte au scopuri și sarcini diferite, precum și pregătirea profesională a angajaților se face prin metode diferite și au ca obiectiv îndeplinirea unui serviciu care diferă unul de celălalt.

În susținerea cererii indică și prevederile pct. 234 al Instrucțiunii cu privire la evidența contabilă în instituțiile bugetare, aprobată prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 93 din 19 iulie 2010, potrivit căreia Departamentul Poliției de Frontieră este obligat să

țină evidența restanțelor înregistrate pentru studiile în instituțiile de învățământ, iar sumele restituite și depuse pe contul instituției să le transfere la bugetul de stat.

În conformitate cu pct. 23 din Hotărârea de Guvern nr. 434 din 19 iunie 2012 cu privire la Poliția de Frontieră, șeful departamentului are atribuția să asigure executarea legilor și să administreze, în calitate de ordonator principal de credite, mijloacele financiare și bunurile aflate în gestiunea Poliției de Frontieră.

Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este organul responsabil pentru evidența cheltuielilor suportate pentru instruirea colaboratorilor săi și are obligațiunea de a întreprinde măsuri prompte pentru restituirea acestora și să excludă afectarea bugetului de stat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 30 octombrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 24 noiembrie 2017, Gulevici Tatiana a depus referință la cererea de recurs declarată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, invocând netemeinicia acesteia și solicitând respingerea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală